

Επιτακτική η ανάγκη σύγκλισης των αγώνων του εργατικού κινήματος σε Γαλλία και Ελλάδα

Γράφει η **Σίσσυ Μπάρρα**

Η παρούσα πολιτική και οικονομική συγκυρία στη Γαλλία προσφέρει μια μοναδική ευκαιρία εργασιακής σύγκλισης μεταξύ των εργαζομένων των χωρών της περιφέρειας και του καπιταλιστικού κέντρου. Στη πραγματικότητα ο αγώνας ενάντια στη συνταξιοδοτική μεταρρύθμιση στη Γαλλία με αυτόν της Ελλάδας, συνδέονται άμεσα μέσω της χρήσης του αποσπώμενου οικονομικού πλεονάσματος που αντλεί η τρόικα από τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες για την εξυπηρέτηση του χρέους.

Με βάση τη μεταρρύθμιση στην Γαλλία, η αγορά του ασφαλιστικού συστήματος και των συντάξεων απελευθερώνεται που σημαίνει ότι: τα ταμιά ενοποιούνται, οι συντάξεις θα πέσουν έως 40% και οι εργαζόμενοι εργαζόμενες θα αναγκαστούν μοιραία να στραφούν μαζικά στην αγορά ιδιωτικών πακέτων συμπληρωματικής σύνταξης τα οποία με βάση το ύψος των μισθών στην αγορά θα αναγκαστούν να τα αποκτήσουν με δάνεια. Οι εταιρίες που πουλάνε αυτά τα πακέτα, είναι μεγάλα πολυεθνικά συγκροτήματα σαν τη Μπλακ Ροκ τα οποία είτε δραστηριοποιούνται στην αγοραπωλησία παντός είδους χρεογράφων, κρατικών, εταιρικών κλπ είτε πουλάνε ασφάλιστρα έναντι του κινδύνου πτώχευσης των χρεογράφων διαφόρων χωρών, επιχειρήσεων που πουλάνε τα ίδια, είτε έχουν στη κατοχή τους τίτλους χρέους, ομόλογα μετοχές κλπ παράγωγα. Το μεγαλύτερο μέρος των ελληνικών ομολόγων τα έχουν μεγάλες τράπεζες, μεγάλες πολυεθνικές εταιρίες διαχείρισης χαρτοφυλακίων και μεγάλα ασφαλιστικά συγκροτήματα της Ευρώπης.

Όλος αυτός ο συρφετός οικονομικών συμφερόντων, εκπροσωπείται από τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις κι όλοι μαζί με τις κυβερνήσεις των χρεωμένων κρατών ευθύνονται για τις πολιτικές λιτότητας που με μεγάλη ευκολία εφάρμοσαν και στην Ελλάδα η τρόικα και όλες ανεξαιρέτως οι ελληνικές κυβερνήσεις από το 2010 μέχρι σήμερα. Ο βασικός λόγος για τον

οποίο ο μακρόν καταργεί στην ουσία το αναδιανεμητικό ασφαλιστικό σύστημα της Γαλλίας στρέφοντας το κόσμο στην ιδιωτική ασφάλιση, που κάτω από άλλες συνθήκες θα ήταν μια κίνηση απελπισίας εφόσον στην ιδιωτική αγορά δεν υπάρχουν εγγυήσεις, είναι επειδή υπάρχει η τρόικα στην Ελλάδα και αλλού, και μαζί με τη λυκοπαρέα των αστικών πολιτικών κομμάτων κ φυσικά και του σύριζα, εγγυώνται την ες αεί απόσπαση των πλεονασμάτων μέσω της εξυπηρέτησης του χρέους της Ελλάδας και των υπόλοιπων χωρών.

Τα πλεονάσματα αυτά που αποσπώνται και από τη λιτότητα στην Ελλάδα αυξάνουν τη κερδοφορία των ασφαλιστικών εταιριών που είτε έχουν ήδη, είτε θα κληθούν σε λίγο καιρό να ασφαλίσουν τους συνταξιούχους ες. Όσο οι ροές του πλεονάσματος θα εισέρχονται στη Γαλλία τόσο περισσότερο θα είναι σε θέση οι εταιρίες αυτές να πουλάνε προγράμματα και να θησαυρίζουν, μοιράζοντας συντάξεις πείνας.

Για αυτό το λόγο σήμερα που στην Γαλλία το Συντονιστικό Συνδικαλιστικό όργανο που έχει πάρει πάνω του την τόσο πετυχημένη απεργία από τις 5 Δεκέμβρη και ουσιαστικά πρόκειται για τη βάση του κινήματος, προσπαθεί αποφασισμένα να οργανώσει μια Διακλαδική Γενική Απεργία Διαρκείας, να ενώσει και η Ελλάδα τη φωνή της μαζί του και να βάλουμε όλες και όλοι μαζί ταυτόχρονα το καρφί που θα οικοδομήσει την αρχή του τέλους για το καπιταλισμό.

Ακολουθεί η μετάφραση του κειμένου (δείτε [εδώ](#)) του Συντονιστικού Οργάνου της Απεργίας σε τρένα και μετρό:

Από τις 5 Δεκέμβρη μια σειρά από επαγγελματικοί κλάδοι βρίσκονται σε περίοδο κινητοποιήσεων με στόχο την απόσυρση του συνταξιοδοτικού νομοσχεδίου που επιδιώκει να περάσει η κυβέρνηση. Πέρα από την ιστορική απεργία στα μετρό και τα τρένα (RATP SNCF) που παρέλυσε ένα μεγάλο μέρος του δικτύου μεταφορών, ειδικά στην ευρύτερη περιοχή του Παρισιού, απεργίες και δράσεις έγιναν από τους εργαζόμενους Ες στα διυλιστήρια, στα λιμάνια στην Ενέργεια, στους πυρηνικούς σταθμούς, στη συγκομιδή και τη καύση των σκουπιδιών, στο κλάδο των υπονόμων, στους εκπαιδευτικούς και στους καθηγητές λυκείων, στους δικηγόρους, στο κλάδο του πολιτισμού και πρόσφατα και στα παν/μια. Οφείλουμε να διαπιστώσουμε ωστόσο ότι παρόλες τις κινητοποιήσεις, η κυβέρνηση δεν έχει υποχωρήσει.

Ωστόσο μετά από ενάμιση χρόνο από τη συγκρότηση του κινήματος των Κίτρινων Γιλέκων και μια πρώτη φάση του κινήματος ενάντια στο συνταξιοδοτικό νομοσχέδιο, που έθεσε στο προσκήνιο τη πιθανότητα διεξαγωγής μιας Γενικής

Απεργίας, θεωρούμε ότι ο πόλεμος εναντίον του μακρόν και της πολιτικής του δεν έχει τελειώσει. Η κυβέρνηση του Μακρόν έχει χάσει οριστικά τη μάχη της κοινής γνώμης και μια μεγάλη λαϊκή πλειοψηφία απορρίπτει το νομοσχέδιο και γενικότερα τη πολιτική της.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, οφείλουμε να κάνουμε ένα πρώτο απολογισμό σταδίου, της φάσης δηλαδή εισόδου στο πόλεμο εναντίον της κυβέρνησης, που χαρακτηρίζεται από τη διάσπαρτη συμμετοχή των κλάδων μας, και να συγκροτήσουμε ένα σχέδιο μάχης για να χτυπήσουμε όλες και όλοι μαζί ταυτόχρονα το ίδιο « καρφί » για να νικήσουμε!

Ένα πράγμα είναι σίγουρο: δεν είναι το άθροισμα των μειοψηφικών απεργιών, σε συνδυασμό με την επιλεκτική προκήρυξη 24ωρων διακλαδικών απεργιών που θα λυγίσουν τον Μακρόν. Δεν είναι ούτε οι απεργίες πίεσης ταυτόχρονα με τη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων με τη κυβέρνηση μέχρι την Διάσκεψη της χρηματοδότησης του νομοσχεδίου, που θα μας οδηγήσουν σε νίκη, τη στιγμή που το βασικό αίτημα της βάσης του κινήματος είναι η απλή και καθαρή απόσυρση της συνταξιοδοτικής μεταρρύθμισης.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο απευθυνόμαστε από εδώ, σε όλους τους επαγγελματικούς κλάδους που είτε απεργούν, είτε απέργησαν και παραμένουν σε διαδικασία κινητοποίησης εναντίον αυτής της μεταρρύθμισης και του συνόλου της κυβερνητικής πολιτικής. Σας προτείνουμε να βρεθούμε στις αρχές Μαρτίου σε μια εθνική διακλαδική συνάντηση, όπου θα συμμετέχουν εργαζόμενοι και εργαζόμενες όλων των Συνδικάτων, συνδικαλισμένοι Ες και μη, προκειμένου να οργανώσουμε από κοινού ένα σχέδιο μάχης που θα στοχεύει σε μια πραγματική Γενική Απεργία.

Αυτή η Συνάντηση θα έπρεπε κατά την άποψη μας, να συζητήσει το πότε θα μπορούσαμε να πάμε όλες και όλοι μαζί σε μια μαζική, πλειοψηφική, κυκλική επαναλαμβανόμενη απεργία και ποιες θα είναι οι αρχές που θα μπορούσαν να καταστήσουν δυνατή τη συμμετοχή του μέγιστου αριθμού επαγγελματικών κλάδων, ειδικά του Ιδιωτικού τομέα, γύρω από τα ζητήματα της εργασιακής επισφάλειας, του εκβιασμού εντός εργασιακού περιβάλλοντος, των απολύσεων καθώς επίσης και την υπεράσπιση μιας σύνταξης για όλους και όλες που θα κινείται προς τα πάνω και θα αυξάνει το βιοτικό επίπεδο.

Για μας είναι απαραίτητο να σχεδιάσουμε αυτό το πλάνο μάχης συντονισμένα,

εάν θέλουμε βέβαια να αποφύγουμε να πηγαίνουμε από 24ωρη σε 24ωρη απεργία ή να δούμε τα εργασιακά κινήματα των κλάδων μας να απομονώνονται. Μπορούμε ακόμα να κερδίσουμε, με τη προϋπόθεση να πάρουμε τη κατάσταση στα χέρια μας, και να καταστήσουμε συγκεκριμένη τη προοπτική ενός κοινού μετώπου με σύνθημα: Όλες και Όλοι μαζί, ενάντια στο Μακρόν και τη μεταρρύθμιση του.

Πρώτες υπογραφές Συντονιστικό μετρό τρένων περιοχής Παρισιού, (RATP SNCF IDF) CGT Διυλιστήρια του Grandpuits CGT Ενέργεια Παρίσι

Μετάφραση: **Σίσσυ Μπάρα**